

[Borgbjerg.]

mentarisme, vi er ved at komme ind i? Er det Parlamentarisme, er det ordentligt Lovgivningsarbejde? Hvornaar er et Udvalg her i den danske Rigsdag blevet suverænt? Er det et Udvalg, der afgør et Forslags Fremme eller Ikke-Fremme? Det er dog Rigsdagen, de 149 Folketingsmænd og de 76 Landstingsmænd, der afgør den Slags Ting. Vi overlader dog vel ikke et Udvalg at afgøre, om en Sag skal fremmes eller ej?

Her ser De bedst hele denne Konfusion, Ministeren er kommet ind i. Ved at sammenblende de to Ting, der intet har med hinanden at gøre, at skaffe Dækning til Landmandsbanklaanet og foreslaa Skatteomlægning, er han kommet ind i et Uføre, der gør, at vi nu staar overfor det parlamentarisk utilstedelige, at Ministeren overlader til et Udvalg at afgøre, om en Sag skal fremmes eller ej. Jeg vil meget bede om, at Rigsdagen forbeholder sig sin Ret i saa Henseende.

Tilbage bliver, som jeg sagde til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at Forslaget stadig bliver liggende og stadig kan volde Uro, medens det eneste rigtige for Erhvervslevet var at faa det ud af Verden, saa meget mere som baade Rigsdagen og Regeringen ønsker det ud af Verden. Men det bliver dog liggende, maaske hele Vinteren. Det er en meningsløs Ordning. Derfor synes jeg, at vel beset taler alt for, at den Beslutning, som den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe har taget, er vel overvejet og rigtig i alle Henseender, baade parlamentarisk og overfor Erhvervene og overfor en Regering, som skal have en Paamindelse om, at den i Fremtiden ikke maa bære sig ad paa en saadan Maade. Alt taler for, at vor Fremgangsmaade er den rigtige, og jeg anbefaler endnu en Gang, at man stemmer imod disse to Forslags Overgang til anden Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg har blot en kort Bemærkning til den højtærede Minister, der mente, at jeg gjorde mig skyldig i en Fejl, naar jeg fremsatte den Paastand, at Cigaretforbruget stod i ensom Majestæt og ikke var truet af nogen Konkurrence. Ministeren nævnte, at man selv kunde begynde at rulle. Nu vil jeg minde den højtærede Minister om, at Lovgivningen allerede har været saa forudseende, at dette faktisk er gjort umuligt gennem en meget høj Told paa det Papir, der egner sig til at rulle

Cigaretter af, idet hvert Stykke nu vistnok koster et Par Øre, og her skal jeg for en Gangs Skyld, havde jeg nær sagt, gentage, hvad jeg har sagt før, at den 2½ Øres Cigaret bliver til en 3 Øres Cigaret, og det vil ikke ændre i den bestaaende Lovgivning eller ved den bestaaende Orden i det hele eller ved alt, hvad vi lige har hørt af store Begreber af den ærede foregaaende Taler, men navnlig heller ikke i de indbyrdes Forhold i Tobaksbeskatningen — det kan jeg forsikre den højtærede Finansminister om, og derfor er det overflødigt og ikke paa sin Plads at fremsætte Lovforslag om Beskatning af Røgtobak og Cerutter i denne Forbindelse.

Hvis virkelig der skulde komme en besynderlig Trang i den danske Befolkning til at rulle Cigaretter selv som Følge af dette Lovforslag, er det konservative Folkeparti villigt til at tage denne Sag op og redressere den Fejl, som vi ikke tror vil komme til at foreligge.

Det, der sker, er, at den underste Klasse forhøjes fra 2½ til 3 Ø.; Forbruget var dør i Fjor 1 150 000 000 Stykker. I næste Klasse var Forbruget 120 Millioner Stykker og i de følgende Klasser saa minimalt, at det er ligegyldigt i denne Forbindelse. Derfor tror jeg med det Kendskab, jeg har til det danske Folks gode Konservatisme og ikke alt for stærke Trang til Ulejlighed, naar man skal ryge en Cigaret, at den højtærede Finansminister kan være ganske rolig i saa Henseende. Men skulde der, som sagt, komme den Trang op til efter tyrkisk og orientalsk Skik at rulle Cigaretter selv, skal vi være villige til at redressere Fejlen. Jeg har endnu den Bemærkning til den højtærede Finansminister, at Importen af Shagtobak kommer væsentlig fra England, og den Bekymring, som mange Gange har slaaet os i Møde overfor Import fra England, tror jeg vilde være paa sin Plads i dette Tilfælde.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gjorde sig nys til Talsmand for, at man skulde lade Rigsdagen være den bestemmende, saavel Folketing som Landsting. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem heri, men det er desværre ikke altid, at det ærede Medlem og hans Parti har denne Opfattelse. Naar jeg tænker paa Slutningen af sidste Rigsdagssamling, hvor det ærede Medlem og hans Parti gik med til at lade Rigsdagens Myndighed delegere til et Udvalg, saa stemmer dette meget daarligt overens med de Udtalelser, det ærede Medlem nu fremsatte.